

el butlletí

DEL COL·LEGI DE MEDIADORS
D'ASSEGURANCES DE GIRONA

Plana dos

Vull encetar aquesta primera Plana Dos del 2013, d'un *Butlletí* que recull els fets del darrer trimestre del 2012, amb un molt sentit record pel bon amic Jordi Comas, home afable i home amable, un gran professional de l'hostaleria del nostre país i, a conseqüència de tot plegat -ben segur- president de la FOEG en els darrers temps.

Jordi Comas, ja ho sabeu, va morir a mans de gent -que no persones- sense cor i sense escrúpols a canvi de vés a saber quina riquesa material, que en els temps més eterns carregarà sobre les dubtoses consciències dels seus autors aquest fet luctuós que ens costarà de pair.

Així doncs -i abans de seguir amb aquest escrit- descansi en pau Jordi Comas. Descansi en aquella pau que se li ha negat aquí a la Terra, al costat de la gent que ell estimava i de tanta i tanta gent que l'estimava ell. Sempre s'ha dit que mentre algú la recordi aquella persona no mor mai. En aquest sentit, Jordi Comas viure per sempre, perquè som molts els que l'admiràvem i els que el recordarem sempre més.

No vull deixar de tenir un pensament per a la seva família, sobretot per a la seva esposa. Ells són els que ara necessitaran el suport i l'ajut de tots els que més directament els poden envoltar i donar-los aquell caliu imprescindible per seguir endavant enmig de tant desconcert.

Toca fer balanç d'aquest any que acabem de tancar i no em negareu pas que ha tingut un final ben atractiu pel que fa a la política: unes eleccions al Parlament de Catalunya amb uns resultats

-diguem-ne- sorprenents, amb una posterior formació de govern al gust un xic de cada una de les dues formacions més votades, per més que a darrera hora hi havia qui demanava un govern d'unitat, possiblement per poder tenir també la seva quota de poder.

En el moment d'escriure aquestes ratlles tot just han començat aquest nou camí, pel qual els desitjo tota mena d'encerts pel bé del nostre país i de la seva gent.

En un altre estadi, uns projectes de llei del govern Rajoy criticats per uns i altres, fins i tot per les seves pròpies files. La llei Wert, de la qual a aquestes alçades ja és sobrer qualsevol comentari i la llei del ministre de Justícia Ruiz Gallardón, sobre la qual ja s'han pronunciat tots els estaments de l'advocacia i la judicatura en un sentit rotundament contrari.

Així doncs, no caldria una mica de sentit comú abans d'emprendre projectes com aquests, els quals la pressió popular i professional acabarà condemnant al fracàs més estrepitos?

Però no ens penséssim pas que aquesta manera d'operar és exclusiva de ministres amb afany de notorietat, i ara!

La Dirección General de Seguros y Fondos de Pensiones es va encaparrar a establir una DEC semestral, quan totes les comunitats autònomes de l'Estat espanyol li deien que no calia -i que no pensaven fer-ho en el seu àmbit de competències-, que era una absurditat afegir més càrrega administrativa als corredors d'assegurances, sobretot mentre no tinguessin capacitat per processar les dades i treure'n unes conclusions que fossin profitoses per a algú. Però, com en Wert i en Ruiz

Gallardón, varen fer veure que eren autosuficients per seguir endavant i varen aplicar la mesura. Fins que ara, al cap de ben poc temps, la mateixa Laura Pilar Duque ja ha reconegut en més d'un acte públic que això de la DEC semestral va ser un error i que no serveix per a res, i que estan esperant el redactat de qualsevol decret del seu departament per afegir-hi l'anul·lació d'aquesta obligació semestral.

I tot plegat em porta a preguntar-me si és tan difícil escoltar als qui ens envolten i que -sovint- hi entenen tant o més que nosaltres de segons quines matèries.

Caldria acostumar-nos a recordar allò que ens ensenyaren de menuts de les set virtuts en contraposició als set pecats capitals: humilitat, generositat, castedat, paciència, tempraça, caritat i diligència. Avui, però, volia fer un incís especial en la primera, en referència al que acabem de comentar. Segur que amb una petita dosi d'humilitat les coses anirien ben diferents. De les sis restants n'hi ha alguna força en desús, però les altres segur que les comentem en alguna altra ocasió.

Que aquest any 2013 que acabem d'encetar sigui de debò el darrer d'aquesta crisi ja massa severa, d'aquesta crisi que ja està deixant massa gent en la marginalitat, d'aquesta crisi que està posant massa coses a prova.

Però, per sobre de tot, que aquest 2013 us porti felicitat a vosaltres i a les vostres famílies, que us porti salut, que us porti aquella prosperitat a la qual tots aspirem.

Antoni Godoy Tomàs
President

Comença l'any i amb una força renovada us arriba el nostre Butlletí. Hem posat el comptador a zero i ara tot sembla que comença una nova cursa per arribar el més lluny possible, cercant aquella excel·lència sempre inabastable, però que ens hi adreça amb passa ferma i decidida.

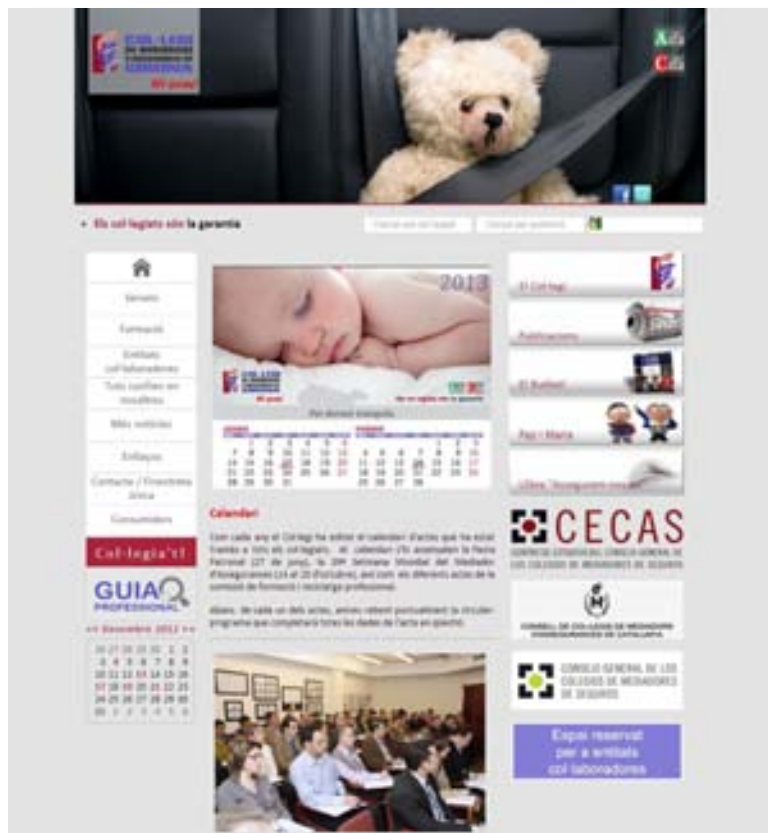
Així volem que sigui el Butlletí durant aquest any que ara encetem i tots els que segueixin i en aquest sentit hi treballarem de valent.

Teniu a les mans un número ben curull d'informació, fruit de l'activitat del nostre Col·legi: setmana mundial, curs superior, nova web, edició del llibre Assegurem-nos-en, ... i l'acte de reconeixement que, per primera vegada en la història de la nostra institució, hem pogut portar a terme, reconeixent cinquanta anys de col·legiació, en aquest cas de l'Alexandre Baldellou.

Voldríem destacar la firma convidada, on la Maria Mercè Cuartiella ens parla de l'ofici d'escriptor, així com la ressenya, a l'apartat biblioteca, que el nostre col·laborador Xavier Olcina fa del llibre Assegurem-nos-en 2002/2012.

I sense oblidar-nos, és clar, de la plana dos del nostre president i la resta de continguts d'aquest número, que esperem torni a ser de l'interès de tots els nostres lectors.

Benvinguts al 2013!

- 2 Plana dos
- 3 Editorial
- 4 Informació col·legial
- 8 Firma convidada
- 10 Activitats de formació
- 10 Noves Tecnologies
- 11 Pep i Maria
- 12 Biblioteca
- 13 D'interès
- 15 Diversos
- 15 Assegurem-nos-en

Edició:

Col·legi de Mediadors
d'Assegurances de Girona
c/ Bonastruc de Porta, 35, entl. C
17001 GIRONA
Telèfon 972 20 86 64 - Fax 972 22 25 29
mediadors@mediadorsdassegurances.cat
www.mediadorsdassegurances.cat

Consell de redacció:

Antoni Godoy i Tomàs
Ricard Llapart i Martín
Xavier Olcina i Servole
Josep M. Torras i Carrillo

Coordinació:

Josep M. Torras i Carrillo

Administració i publicitat:

Col·legi de Mediadors
d'Assegurances de Girona

Realització:

Nexe Impressions

Tiratge:

900 exemplars

Dipòsit legal:

GI-101-1980

Portada:

Màrius Serra, escriptor
(Foto: Claudi Valentí)

Contraportada:

Entitats col·laboradores 2012

Només els autors són responsables dels articles i il·lustracions que firmen. La seva publicació no pressuposa que el butlletí comparteixi les idees que s'hi exposen.

Impress en paper ecològic elaborat
amb pastes ECF
i fàbrica certificada ISO 9001 i ISO 14001

> Curs Certificat Grup A

A càrrec del Sr. Josep M. Domènech, president de la secció delegada del CECAS a Girona i director del Curs Superior d'Assegurances, l'1 d'octubre va tenir lloc la inauguració de la dinovena edició del Curs Superior d'Assegurances (Curs de formació en matèries financeres i d'assegurances privades – Certificat Grup A) que imparteix el nostre Col·legi, com a secció delegada CECAS.

Aquest curs 2012-2013, en modalitat semipresencial, compta amb 10 alumnes matriculats.

El curs té un total de 500 hores lectives, gairebé 300 hores lectives -entre classes presencials i tutories voluntàries- i la resta a través de plataforma en línia.

Els dies lectius són els dilluns i els dimarts, en horari de tarda, a l'aula

de formació del Col·legi. El claustre de professors, 15 en total, està format bàsicament per persones vinculades al Col·legi, així com per professionals especialitzats en cada una de les matèries.

El primer dels tres exàmens trimestrals de què consta el curs, va tenir lloc el 19 de desembre.

> Inauguració del Curs Superior d'Assegurances 2012-2013

> Cursos monogràfics de reciclatge professional

Aquest mes d'octubre es va iniciar una nova edició dels cursos monogràfics de reciclatge professional. Aquesta modalitat de cursos va començar fa més de vint anys i fins al moment han comptat amb 521 alumnes. L'edició 2012-2013 comp-

ta amb 25 cursos, amb un total de gairebé 300 hores lectives.

Aquests cursos monogràfics són un instrument eficaç per potenciar la qualitat professional dels mediadors d'assegurances i dels seus

treballadors i col·laboradors, així com són vàlids per complir amb el requisit de formació contínua que assenyalava la normativa vigent.

> Setmana Mundial

L'objectiu principal d'aquesta celebració és donar a conèixer la professionalitat del mediador d'assegurances col·legiat i despertar en el consumidor la necessitat de sol·licitar el seu assessorament en tota operació relacionada amb la contractació de qualsevol tipus d'assegurança.

Del 15 al 21 d'octubre el nostre Col·legi va celebrar la 38a edició de la Setmana Mundial del Mediador d'Assegurances. Durant aquesta setmana hi va haver una àmplia difusió periodística i radiofònica destinada a donar a conèixer la funció, personalitat i professionalitat del mediador d'assegurances col·legiat. Es van publicar dos especials en la premsa gironina dedicats a la Setmana Mundial, així com va destacar la presència en els diferents mitjans de comunicació dels actes d'aquesta celebració.

El dimarts 16 d'octubre, la setmana va començar amb un debat sobre la previsió pública i la previsió privada, on van intervenir Raquel González, directora provincial de l'INSS a Girona, i M. Eugènia Líbano, responsable de formació comercial d'AVIVA. El debat va ser moderat per Antoni Godoy, president del nostre Col·legi.

González va posar èmfasi que les pensions públiques necessiten reformes, perquè el sistema no pot donar més de si. Afirmà que, quantitativament parlant, seran pensions bàsiques o mínimes i serà necessari, per poder mantenir el nivell d'ingressos dels jubilats, que siguin complementades per pensions privades. És possible, anticipar, que en el futur sigui necessari un sistema mixt d'obligatorietat en aportacions a un sistema privat. A més, va assenyalar que potser es necessitarien incentius fiscals per als productes asseguradors i l'estalvi destinats a la jubilació privada. Va reconèixer que la situació econòmica del país està generant inquietud en la població pel que fa a les expectatives de futur de les pensions, i apuntà que l'increment de la longevitat de les persones, juntament amb l'alta taxa d'atur, genera un gran problema en el sistema de pensions, al que cal afegir la problemàtica futura de les pensions dels autònoms que, en la seva immensa majoria, estan cotitzant pel mínim. Líbano va coincidir en aquesta visió que clarament les pensions privades seran cada vegada més necessàries per complementar les públiques i que cal que els ciutadans prenguin consciència, quan abans millor, de contractar sistemes privats de pensions. Va indicar que actualment a Espanya, a diferència d'altres països europeus, s'estalvia poc de cara a la perspectiva de la jubilació i la inversió se centra més al curt termini,

> Debat previsió pública versus previsió privada

> Conferència a càrrec de l'escriptor Màrius Serra

> Alexandre Baldellou, 50 anys de col·legiació

> El director comercial de Liberty, Álvaro Iglesias, rep el Premi Sol 2012 de mans del president del Col·legi de Girona, Antoni Godoy

> Presentació del llibre "Assegurem-nos-en 2002/2012"

"quan caldria fer-ho a llarg termini i amb productes dissenyats per al moment de la jubilació ". A més, va remarcar que el consumidor ha d'estar assessorat correctament per un professional.

Segons la seva opinió, el sistema ideal de pensions seria un sistema mixt i va demanar incentius fiscals per als productes de jubilació. Va reconèixer que els sistemes privats de pensions potser no són tan igualitaris, ni universals, com el sistema públic, però, a diferència d'aquest, tenen moltes altres virtuts, com la lliure elecció dels beneficiaris de la prestació, l'elecció del moment i manera de percebre-ho o de les contingències que es volen cobrir, sigui la jubilació, la mort, la invalidesa, una viduitat, una orfandat, etc. A més, va concloure, les aportacions fetes a un estalvi privat per jubilació en cap cas es perden, sinó que l'estalvi acumulat sempre el percep el beneficiari elegit pel contractant.

El dijous 18 d'octubre, es va celebrar l'acte institucional de la Setmana. Va tenir lloc una conferència a càrrec de l'escriptor Màrius Serra, que va parlar sobre "Seguretats i inseguretats de la llengua catalana".

A continuació, el Col·legi va lliurar els diplomes als alumnes del Curs Superior d'Assegurances 2011-2012, així com es va retre un homenatge als col·legiats veterans, i un reconeixement pels 50 anys de col·legiació a Alexandre Baldellou Colomer, col·legiat núm. 122 del nostre Col·legi, a més de la concessió del Premi Sol 2012, que va recaure en Liberty Seguros. El guardó va ser recollit per Álvaro Iglesias, director comercial de l'entitat guanyadora.

Aquest any, com a novetat, va tenir lloc la presentació de la nova web corporativa col·legial, així com la presentació del llibre "Assegurem-nos-en 2002-2012". Aquest llibre, editat pel Col·legi

de Girona, és un recull dels articles que sota el mateix títol i durant el període 2002-2012 ha publicat la nostra revista col·legial. La presentació va anar a càrrec d'Yvonne Griley, directora general de Política Lingüística de la Generalitat de Catalunya.

En aquest acte institucional hi foren presents, entre d'altres representants del sector assegurador i del món empresarial de Girona, representants de la Generalitat de Catalunya, de l'Ajuntament de Girona, dels col·legis de mediadors d'assegurances de Barcelona, Lleida i Tarragona, així com del CECAS.

> Conferència (novembre)

> Conferència sobre les assegurances de vida-estalvi.

Finalitzant el cicle d'actes de formació i reciclatge professional per a aquest any, el nostre Col·legi va organitzar, el passat 12 de novembre, una conferència col·loqui amb el títol La solvència de les assegurances de vida-estalvi.

Des de l'inici de la crisi financera i bancària, així com de determinats productes financers com les participacions preferents, swaps, ... hem posat en dubte la garantia i solvència que ofereixen els productes d'estalvi i inversió tant bancaris com asseguradors, i quin és el risc de cada un d'ells.

Així, vam creure oportú organitzar un acte per analitzar aquests aspectes referents als diferents tipus de productes asseguradors de vida-estalvi, així com dels de previsió.

Es va parlar de primes úniques, plans de jubilació, plans de pensions assegurats, PIES, etc. i qüestions com quina garantia tenim en cas de fallida de l'entitat asseguradora, si les provisions matemàtiques i les reserves avalen suficientment les inversions dels nostres clients, si afecta la solvència d'aquests productes si són entitats estrangeres, si les inversions estan en deute sobirà espanyol o alemany, si hi ha algun tipus de fons de garantia, si el risc és equivalent al d'un dipòsit en una entitat bancària, o quin és el risc de fallida d'una entitat asseguradora, van ser tractades en aquesta conferència on hi va intervenir Cristina del Ama, actuària i directora de la Divisió de Vida i Salut d'Allianz Seguros.

> Calendari

Com cada any el Col·legi ha editat el calendari d'actes, el qual us fou tramès el passat mes de desembre. Al calendari s'hi assenyalen la Festa Patronal (27 de juny), la 39ª Setmana Mundial del Mediator d'Assegurances (14 al 20 d'octubre), així com els diferents actes de la comissió de formació i reciclatge professional.

Abans de cada un dels actes, anireu rebent puntualment la circular-programa que completarà totes les dades de l'acte en qüestió.

Per dormir tranquils.

GENER							FEBRER							
1	2	3	4	5	6						1	2	3	
7	8	9	10	11	12	13	4	5	6	7	8	9	10	
14	15	16	17	18	19	20	11	12	13	14	15	16	17	
21	22	23	24	25	26	27	18	19	20	21	22	23	24	
28	29	30	31				25	26	27	28				
MARC							ABRIL							
			1	2	3		1	2	3	4	5	6	7	
4	5	6	7	8	9	10	8	9	10	11	12	13	14	
11	12	13	14	15	16	17	15	16	17	18	19	20	21	
18	19	20	21	22	23	24	22	23	24	25	26	27	28	
25	26	27	28	29	30	31	29	30						
MAIG							JUNY							
		1	2	3	4	5					1	2		
6	7	8	9	10	11	12	3	4	5	6	7	8	9	
13	14	15	16	17	18	19	10	11	12	13	14	15	16	
20	21	22	23	24	25	26	17	18	19	20	21	22	23	
27	28	29	30	31			24	25	26	27	28	29	30	
JULIOL							AGOST							
1	2	3	4	5	6	7					1	2	3	4
8	9	10	11	12	13	14	5	6	7	8	9	10	11	
15	16	17	18	19	20	21	12	13	14	15	16	17	18	
22	23	24	25	26	27	28	19	20	21	22	23	24	25	
29	30	31					26	27	28	29	30	31		
SEPTEMBRE							OCTUBRE							
					1		1	2	3	4	5	6		
2	3	4	5	6	7	8	7	8	9	10	11	12	13	
9	10	11	12	13	14	15	14	15	16	17	18	19	20	
16	17	18	19	20	21	22	21	22	23	24	25	26	27	
23	24	25	26	27	28	29	28	29	30	31				
NOVEMBRE							DESEMBRE							
			1	2	3								1	
4	5	6	7	8	9	10	2	3	4	5	6	7	8	
11	12	13	14	15	16	17	9	10	11	12	13	14	15	
18	19	20	21	22	23	24	16	17	18	19	20	21	22	
25	26	27	28	29	30		23	24	25	26	27	28	29	

Col·legi de Mediadors d'Assegurances de Catalunya
www.mediadorsdassegurances.cat

L'ofici d'escriptor

Maria Mercè Cuartiella
Esriptora

Fer d'escriptor és una cosa més aviat estranya. Quan la gent fa de lampista, de metge, de mecànic o de mestre sabem perfectament com es guanya la vida i quina és la feina que fa. Però què significa, exactament, ser escriptor? Els tòpics ens remeten a fama, tertúlies de ràdio i televisió o llistes de més venuts, però pot ser perfectament que un autor no tingui una obra gaire extensa, que els seus llibres siguin difícils de trobar perquè els ha publicat en editorials poc conegudes o que les seves novel·les no apareguin als suplementos literaris. No obstant això, si un individu no pot concebre la vida sense l'acte d'escriure, si destina el seu temps i les seves energies a crear ficcions, si veu la realitat amb els ulls d'algú que necessita expressar-se a través de l'escriptura, s'ha de considerar, per força, un escriptor.

En el meu cas, jo he escrit des que tinc memòria. M'he passat la vida emplenant les hores d'històries, les que em mostraven els llibres o les que jo inventava per viure en tots els aspectes: per distreure'm, per somiar altres mons, per espantar la por,

per viure vides diferents... L'escriptura -i també la lectura, dues cares d'una mateixa moneda- ha estat l'eina que m'ha permès viure, experimentar, conèixer, explorar.

Segons la meua concepció de l'ofici d'escriure, cal que l'escriptor es mantingui fidel a allò que escriu. No es poden fer concessions ni canviar personatges o trames per seguir una moda, no s'hi val buscar motius populars o històries que la gent vulgui llegir només per tenir més èxit. És important saber de què es vol parlar, que l'objecte de la novel·la remogui el seu autor, el faci reflexionar. Això, de vegades, condiciona la difusió de les obres. Naturalment, l'objectiu dels escriptors és publicar i tenir lectors, l'altre pol necessari perquè l'escriptura tingui sentit, però mai això ha de passar per

“l'escriptura ha estat l'eina que m'ha permès viure, experimentar, conèixer, explorar”

davant d'allò que es vol dir. En la meua opinió, no té sentit cap història si l'autor que l'escriu no s'hi compromet personalment.

Jo m'he dedicat a la novel·la i al teatre i les meves obres, publicades per editorials modestes o dutes a escena per companyies sense pretensions que fan del gust pel teatre una passió, han arribat sense dificultats a un públic que potser no ha estat massiu però amb el qual m'he sentit molt a gust. Amb això n'he tingut prou, perquè escriure és el que més m'interessa.

Així han anat les coses durant molts anys, fins que el juny de 2012, el Gremi de Llibreters de Catalunya ha concedit a la meua novel·la *Germanys, gairebé bessons*, publicada a Brau Edicions, el Premi Llibreter en llengua catalana.

Aquest premi és de gran importància en la vida d'un escriptor. És evident que sempre va bé que una obra sigui destacada amb un guardó,

però el Premi Llibreter és una mica diferent de tots els altres que es concedeixen. En primer lloc, perquè són els llibreters qui l'atorguen. El seu sistema és transparent i participatiu i el seu objectiu és assenyalar una obra, de les moltes que els arriben a la botiga, que consideren prou interessant destacar. Una obra que, malgrat les seves virtuts, no ha tingut la sort d'adquirir ressò, sigui perquè l'autor no és gaire conegut o perquè l'editorial és petita o perquè el món periodístic, atrafegat amb l'allau contínua de noves publicacions, no hi ha parat prou atenció. És un premi independent i lliure, sense pressions ni favors, atorgat per uns dels agents culturals més importants del nostre país, els llibreters, que coneixen el món del llibre des de la trinxera, que breguen cada dia amb novetats de més o menys prestigi i de més o menys qualitat.

Agraeixo realment als llibreters que destaquessin *Germans, gairebé bessons* amb aquest premi, per diverses raons. En primer lloc, perquè és molt valent premiar una autora força desconeguda, hauria estat molt més senzill apostar per un nom que ja sonés, ni que fos una mica, en el sempre difícil món de les lletres. En segon lloc, perquè Brau Edicions, l'editorial que ha publicat la novel·la, tot i la seva dilatada trajectòria, és de mida modesta i el seu fons està enfocat a altres temàtiques, natura i patrimoni principalment. Amb aquest títol, l'editorial estrenava la seva col·lecció de narrativa contemporània.

De vegades, ser escriptor és una qüestió de fe. L'escriptor escriu perquè no té elecció, no pot decidir no escriure. El Premi Llibreter és, en aquest sentit, un esperonador eficaç que el reafirma en la tasca feta a cegues, per convicció.

Però hi ha algú més a qui cal agrair el guardó, algú sense el qual no hauria estat possible el premi, ni tan sols l'obra. Per això em sembla de justícia agrair també a en Joan i a l'Ester, els dos protagonistes de *Germans, gairebé bessons*, que s'hagin deixat crear amb tanta docilitat i hagin estat capaços de captivar lectors tan exigents amb la seva història sobre un deute de joc que s'ha de tornar en pocs dies, a penes sis, que hagin estat capaços de convèncer amb els seus actes i les seves paraules. Vull agrair-los que s'hagin deixat furgar els secrets, les vides, les pors. Que no els importés que els lectors els trobessin tan antipàtics i poc misericordiosos. I tan reals.

Activitats

FORMACIÓ I RECICLATGE PROFESSIONAL

GENER 2013

Dijous 17. Conferència. Noves taxes judicials (títol pendent de confirmació). Girona.

FEBRER 2013

Dijous 14. Conferència. El contracte (títol pendent de confirmació). Girona.

MARÇ 2013

Dijous 14. Conferència. Valoració de carteres (títol pendent de confirmació). Girona.

CURS

ABRIL 2013

Divendres 5. Inici Curs d'especialització sobre La gerència de riscos a la pime. Girona.

CURSOS MONOGRÀFICS DE RECICLATGE PROFESSIONAL 2012-2013

Girona

Gener

Informàtica (4 hores)

Assegurança de transport (24 hores)

Assegurances de responsabilitat civil (10 hores)

Febrer

Assegurances combinades "multiriscos" (20 hores)

Comptabilitat (20 hores)

Març

Assegurança contra robatori (6 hores)

Assegurances d'enginyeria (10 hores)

Noves tecnologies

VIURE AL NÚVOL

Viure al núvol sempre havia estat una manera de qualificar els somniadors o els despistats, però d'uns anys ençà ja som molts, alguns fins i tot sense ser-ne conscients, els que hi vivim mercès al *cloud computing* (informàtica al núvol).

Però què és la informàtica al núvol? Una manera entenedora de descriure-la seria definir-la com un espai. Un espai addicional als recursos físics dels nostres ordinadors, un espai que no sabem bé com és ni a on és però que ens permet utilitzar-lo vint-i-quatre hores al dia i set dies a la setmana amb diferents utilitats cada vegada més variades amb una característica comuna: accedir a la informació des de qualsevol ordinador, telèfon mòbil o tauleta amb l'únic requisit d'una connexió a Internet. Vegem algunes de les utilitats d'informàtica al núvol de les que ja avui disposem.

Correu electrònic

Probablement la primera experiència al núvol amb comptes de tipus Hotmail, Gmail, etc. Ens permet accedir al nostre correu electrònic des de qualsevol dispositiu amb connexió i s'evita així el cost d'adquirir un servidor propi.

Emmagatzemament

Ens permet disposar d'un espai físic a on emmagatzemar tot tipus d'ar-

xius, música, fotografies, còpies de seguretat, contactes i altres, no tan sols per accedir-hi nosaltres mateixos sinó per compartir-los amb aquells usuaris que desitgem. Aplicacions com Dropbox, Skydrive, CX o Google Drive ens permeten un ús senzill i efectiu.

Xarxes socials

Ja som molts els que avui tenim una vida social digital molt activa amb l'ànim de compartir informació amb tota mena d'usuaris. El núvol permet que aquests destinataris puguin accedir a la informació compartida en qualsevol moment sense ser necessari accedir al nostre ordinador i limitar l'accés només a aquella informació que volem compartir.

Sincronització

Quantes vegades no hem estat fora del despatx i hem volgut treballar des de casa amb un full de càlcul o un document de text. Tenir l'arxiu al núvol possibilita l'edició del document, que quedarà immediatament actualitzat i disponible des de qualsevol lloc. També és possible instal·lar en un directori al núvol les bases de dades de qualsevol programa instal·lat físicament als nostres ordinadors, cosa que ens permetrà utilitzar-la des de qualsevol PC sense haver de fer una forta inversió en hardware de servidor.

Virtualització

Una de les utilitats amb més creixement darrerament. Disposar d'un servidor propi requereix una forta inversió inicial en l'adquisició del hardware i un alt cost en manteniment, actualització i còpies de seguretat. Els proveïdors de hardware virtual ens alliberen de tots aquests maldecaps i posen a la nostra disposició el hardware d'última generació, i ells mateixos s'encarreguen dels sistemes de backup i les darreres actualitzacions llançades al mercat.

Seguretat

Els sistemes de còpies de seguretat actuals no són infal·libles, ja que les còpies solen quedar emmagatzemades als nostres despatxos i són susceptibles de patir un robatori o un incendi que causi una pèrdua de dades catastròfica i irrecuperable. Tot i això cal tenir en compte que el núvol també és vulnerable a atacs de pirates informàtics. Disposar d'una còpia al núvol de les nostres dades redueix el risc de pèrdua total per un atac simultani a les nostres dades físiques i virtuals. En properes edicions del butlletí analitzarem amb detall algunes de les aplicacions al núvol més utilitzades i que més servei poden donar-nos en el nostre dia a dia.

Comissió de Noves Tecnologies

Pep, el pòlissa / maria mediadora

> Assegurem-nos-en 2002/2012

«Voi sapete che, quando un popolo ha perduto patria e libertà e va disperso pel mondo, la lingua gli tiene luogo di patria e di tutto...». Això deia Luigi Settembrini (1813 – 1876) famós literat i polític napolità i defensor de la llengua com a patrimoni d'una nació.

«Quan el sentiment nacional és foragitat de tots els seus refugis, el llenguatge es converteix en la fortalesa espiritual des de la qual un dia, quan els temps siguin propicis, sortirà a reconquerir el seu lloc» Karl Vossler (1872 – 1949) romanista i hispanista alemany creador de l'escola de l'idealisme lingüístic.

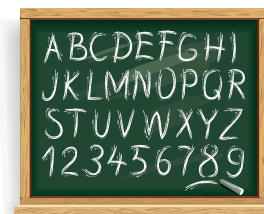
Aquestes i moltes altres cites podríem dir i aplicar a la nostra manera d'entendre el dia a dia de la nostra llengua i del nostre país. Tot això ho fem amb naturalitat i amb normalitat, sense necessitat d'haver d'escoltar extravagàncies que ens vénen de nacions properes que s'esforcen per no voler entendre la realitat de la nostra llengua que alguns historiadors han trobat els seus inicis en eres visigòtiques i preromàniques i d'altres en els primers segles de la nostra era.

Tot i això el català, i ben segur

que també moltes altres llengües, ha sigut en els darrers segles, víctima d'agressions externes i d'imposicions dictatorials: La Inquisició espanyola, el Decret de Nova Planta, l'època dictatorial post guerra civil, per citar-ne unes poques, però la força que ens dóna el fet de tenir una llengua pròpia, no hi ha cap color ni que sigui "Wert" ni que sigui "roig", cap imposició, ni hi ha tampoc cap ideologia, que pugui vèncer el que portem a dins des del dia que vàrem sentir i entendre per primera vegada a la nostra mare que ens deia que ens estimava.

El llibre que presentem avui segur que estarà a les mans de gairebé tots els col·legiats i és per això que volem insistir en què és de primera necessitat utilitzar-lo, amb l'única finalitat de polir i perfeccionar el nostre vocabulari i enriquir d'aquesta manera la nostra pròpia llengua.

Ens agradaria saber si hi ha un "Butlletí" trimestral al món que hagi donat els fruits que ha donat el nostre; ben segur que no. Amb aquest ja és el cinquè llibre extret de la professionalitat dels que hi han participat dia a dia, any rere any, aportant experiència, estudi i

ASSEGUREM-NOS-EN
2002/2012

ganes de servir al col·lectiu, amb l'única finalitat de dignificar la nostra professió.

ASSEGUREM-NOS-EN que el tenim ben a prop a la taula del nostre despatx.

Edició: Col·legi de Mediadors d'Assegurances de Girona

Publicació: Octubre de 2012

Dipòsit legal: GI-1498-12

Amb el suport de: Direcció General de Política Lingüística i Consorci per a la Normalització Lingüística

88 pàgines

Xavier Olcina Servole

Índex

Núm. 77	L'euro	7	Núm. 91	Tractaments protocol·laris	35	Núm. 105	Dubtes freqüents -locucions, fraseologia, usos- [1]	63
Núm. 78	Redacció de documents	9	Núm. 92	Llenguatge administratiu [1]	37	Núm. 106	Dubtes freqüents -locucions, fraseologia, usos- [2]	65
Núm. 79	Destinatari	11	Núm. 93	Llenguatge administratiu [2]	39	Núm. 107	Dubtes freqüents -locucions, fraseologia, usos- [3]	67
Núm. 80	Via pública, codi postal, població	13	Núm. 94	Criteris de traducció [1]	41	Núm. 108	Dubtes freqüents -locucions, fraseologia, usos- [4]	69
Núm. 81	Sigles	15	Núm. 95	Criteris de traducció [2]	43	Núm. 109	Dubtes freqüents -locucions, fraseologia, usos- [5]	71
Núm. 82	Verbs amb preposició	17	Núm. 96	Criteris de traducció [3]	45	Núm. 110	Dubtes freqüents -locucions, fraseologia, usos- [6]	73
Núm. 83	Noves tecnologies i Internet	19	Núm. 97	Criteris de traducció [4]	47	Núm. 111	Dubtes freqüents -locucions, fraseologia, usos- [7]	75
Núm. 84	Nadal	21	Núm. 98	Documents oficials	49	Núm. 112	Dubtes freqüents -locucions, fraseologia, usos- [8]	77
Núm. 85	Termes financers	23	Núm. 99	Majúscules i minúscules [1]	51	Núm. 113	Dubtes freqüents -locucions, fraseologia, usos- [9]	79
Núm. 86	Expressions de temps [1]	25	Núm. 100	Majúscules i minúscules [2]	53	Núm. 114	Dubtes freqüents -locucions, fraseologia, usos- [10]	81
Núm. 87	Expressions de temps [2]	27	Núm. 101	Abreviatures [1]	55	Núm. 115	Dubtes freqüents -locucions, fraseologia, usos- [11]	83
Núm. 88	Expressions de temps [3]	29	Núm. 102	Abreviatures [2]	57	Núm. 116	Dubtes freqüents -locucions, fraseologia, usos- [12]	85
Núm. 89	Origen d'alguns termes del món laboral	31	Núm. 103	Abreviatures [3]	59	Núm. 117	Dubtes freqüents -locucions, fraseologia, usos- [13]	87
Núm. 90	Usos del tractament personal	33	Núm. 104	Símbols	61			

> Clàusules

En més d'una ocasió se'ns ha plantejat, com a mediadors, el dubte de si alguna de les clàusules que apareixen a les pòlisses d'assegurança són abusives.

També voldríem saber quines són les clàusules limitadores (en castellà, *limitativas*) que apareixen al condicionat de la pòlissa, quina diferència tenen amb les abusives i si aquestes clàusules limitadores són vàlides.

Per intentar fer una mica de llum en el tema, començarem per veure què ens diu l'article 3r de la Llei 50/1980, de contracte d'assegurança:

"Las condiciones generales, que en ningún caso podrán tener carácter lesivo para los asegurados, habrán de incluirse por el asegurador en la proposición de seguro si la hubiere y necesariamente en la póliza de contrato o en un documento complementario, que se suscribirá por el asegurado y al que se entregará copia del mismo. Las condiciones generales y particulares se redactarán de forma clara y precisa. Se destacarán de modo especial las cláusulas limitativas de los derechos de los asegurados, que deberán ser específicamente aceptadas por escrito.

Las condiciones generales del contrato estarán sometidas a la vigilancia de la Administración Pública en los términos previstos por la Ley.

Declarada por el Tribunal Supremo la nulidad de alguna de las cláusulas de las condiciones generales de un contrato, la Administración Pública competente obligará a los aseguradores a

modificar las cláusulas idénticas contenidas en sus pólizas".

D'aquest redactat de l'article 3r en traiem dues conclusions clares:

- Les clàusules limitadores hauran de destacar-se de forma especial i hauran de ser específicament acceptades per escrit.
- Únicament el Tribunal Suprem pot declarar nul·la una clàusula, i és la DGSFP qui ha d'obligar les asseguradores a treure-la de les pòlisses d'assegurança.

Ara bé, què es considera una clàusula limitadora? Com es destaca de forma especial? Quan es considera que s'ha acceptat per escrit?

Per donar resposta a aquestes preguntes cal anar a la jurisprudència del Tribunal Suprem.

D'entrada, aquest alt tribunal diferencia dos tipus de clàusules:

- delimitadores del risc
- limitadores del dret dels assegurats.

Així, la sentència del primer d'octubre de 2010 ens diu que són delimitadores del risc

"las cláusulas que tienen por finalidad concretar el riesgo, esto es, el objeto del contrato, fijando que riesgos, en caso de producirse, por constituir el objeto del seguro, hacen surgir en el asegurado el derecho a la prestación, y en la aseguradora el recíproco deber de atenderla, determinando pues qué riesgo se cubre, en qué cuantía, durante qué plazo y en qué ámbito espacial, tratándose de cláusulas susceptibles de ser incluidas en las con-

diciones generales y respecto de las cuales basta con que conste su aceptación por parte de dicho asegurado".

Mentre que considera com a clàusules limitadores del dret dels assegurats *"las que operan para restringir, condicionar o modificar el derecho del asegurado a la indemnización una vez que el riesgo objeto del seguro se ha producido, las cuales están sujetas, en orden a su validez y como expresión de un principio de transparencia legalmente impuesto, a los requisitos de:*

(a) ser destacadas de modo especial; y

(b) ser específicamente aceptadas por escrito".

Per la seva part, la sentència de 26 de setembre de 2008 especifica que s'ha de

"distinguir lo que es la cobertura de un riesgo, los límites indemnizatorios y la cuantía asegurada o contratada, de las cláusulas del contrato que limitan los derechos de los asegurados, una vez ya se ha concretado el objeto del seguro, por cuanto nada tienen que ver con estas, sino con las delimitativas, en cuanto pertenecen al ámbito de la autonomía de la voluntad, constituyen la causa del contrato y el régi-

men de los derechos y obligaciones del asegurador, y no están sujetas a los requisitos impuestos por la Ley a las limitativas, conforme el art. 3, puesto que la exigencia de este precepto no se refiere a una condición general o a sus cláusulas excluyentes de responsabilidad de la aseguradora, sino a aquéllas que son limitativas de los derechos del asegurado”.

La sentència de 24 de novembre de 2009 afegeix noves condicions a les clàusules delimitadores, quan diu que *“estas cláusulas delimitativas deben ser claras y deben establecerse para eliminar ambigüedades, sin que quiepa que delimiten el riesgo de forma contradictoria con el objeto del contrato, porque en ese caso tienen carácter limitativo”.*

De totes aquestes sentències es desprèn que hem de considerar com a clàusules delimitadores del risc:

- la descripció del risc
- les dates d'efecte i final de la pòlissa
- l'àmbit geogràfic
- els capitals garantits
- les garanties emparades
- qualsevol altra que serveixi per aclarir l'abast de la cobertura de l'assegurança.

Això sí, amb l'obligació que siguin clares, que eliminin ambigüitats i que no delimitin el risc de forma contradictòria amb l'objecte de l'assegurança.

Aquestes clàusules no es troben subjectes a les condicions marcades per l'article 3r i, per tant, no han d'estar degudament ressaltades ni acceptades expressament pel prenedor de l'assegurança.

En contraposició, s'han de considerar com a clàusules limitadores del dret

dels assegurats les exclusions que apareguin a la pòlissa.

Com han de quedar ressaltades aquestes clàusules limitadores per complir amb el que assenyala l'article 3r de la Llei de contracte d'assegurança?

La mateixa sentència del primer d'octubre de 2010 ens diu que han d'aparèixer *“resaltadas convenientemente, en negrita o de otro modo especial en las condiciones generales”.*

I considera que existeix *“inoponibilidad de las cláusulas limitativas contenidas en el condicionado general no resaltadas convenientemente, en negrita o de otro modo especial”*, és a dir, que l'assegurador no podrà refusar el pagament d'un dany en aplicació d'una exclusió no ressaltada degudament.

Es dedueix d'aquesta sentència que, si la clàusula apareix en negreta al condicionat general de la pòlissa, es considera ressaltada degudament.

Però, com ha d'acceptar el prenedor de l'assegurança aquestes clàusules limitadores?

La sentència del 22 de desembre de 2008 ens diu:

“Del artículo 3 LCS se desprende que el ejemplar de las condiciones generales debe ser suscrito por el asegurado, sin cuyo requisito carece de validez. En el caso de que se incluyan cláusulas limitativas en un documento separado, resulta obvio que el mismo deberá ser también suscrito por el asegurado. Sin embargo, la jurisprudencia ha mitigado esta exigencia admitiendo la validez de aquellas condiciones generales que son invocadas o aportadas por la parte interesada o bien respecto de las cuales consta su aceptación en las condiciones particulares suscritas.

En el caso examinado consta la firma del asegurado en una cláusula contenida en la póliza en la cual se hace una referencia expresa, con la debida identificación por la designación del modelo, al documento de cláusulas limitativas. Por otra parte, en el documento de cláusulas limitativas consta la exclusión a que se hace referencia debidamente destacada en letra negrita. En suma, aparecen cumplidos los requisitos de transparencia exigidos específicamente para las cláusulas limitativas por el artículo 3 LCS”.

Ho afirmava també la sentència de 15 de juliol de 2008 quan recollia que *“la aceptación de las condiciones generales por parte del asegurado mediante su firma en las condiciones particulares con referencia expresa a aquellas implica su aceptación, salvo cuando la referencia a ellas se haga con carácter genérico e indeterminado que sea susceptible de inducir a confusión”.*

I definia què s'entenia per “caràcter genèric” la sentència de 20 de novembre de 2003 quan deia *“que tampoco supone «específica» aceptación la frase que figura al final de las «condiciones particulares» en el sentido de que «el tomador del seguro declara conocer todas las condiciones generales, particulares y demás anexos de esta póliza», por su evidente generalidad”.*

En resum, perquè es considerin degudament acceptades, al condicionat particular de la pòlissa hi ha de figurar el model exacte de les condicions generals lliurades i la signatura del prenedor de l'assegurança que accepta les clàusules ressaltades en negreta.

Ricard Llapart Martín

Actuari d'assegurances
Assessor tècnic del Col·legi de Mediadors d'Assegurances de Girona

Comissió d'afiliació

RESUM D'ALTES I BAIXES D'1 D'OCTUBRE A 31 DE DESEMBRE DE 2012

CENS A 30 DE SETEMBRE DE 2012336

ALTES

No exercent

Albert Brea Corredor, de Girona
Narcís Verdguer Arpa, de Girona

TOTAL ALTES2

BAIXES

Jubilació

Vilaplana Cabarrocas, M. Dolors, de Girona

TOTAL BAIXES1

CENS A 31 DE SETEMBRE DE 2012..... 337

CANVIS

De corredor d'assegurances a agent d'assegurances exclusiu

Victorià Vergés Vinyeta, de Ripoll

Marca identificativa col·legiats

Ada/Cda - Campaña 2013

Com ja coneixes, l'any 1998 el Consell de Col·legis de Mediadors d'Assegurances de Catalunya va crear la marca identificativa **Ada/Cda** per als mediadors d'assegurances col·legiats de tot Catalunya.

Amb aquesta iniciativa es va encetar una campanya d'imatge per tal que els consumidors comencessin a ser coneixedors del que és un mediador d'assegurances professional i col·legiat, i el que això significa.

D'ençà de la creació d'aquesta marca identificativa les campanyes publicitàries, que cada dos anys duu a terme el nostre Col·legi, destinades a difondre la nostra activitat a la societat han girat bàsicament en la potenciació

d'aquestes marques **Ada/Cda** com a element diferenciador de la resta del sector.

La campanya prevista per aquest 2013 seguirà aquests paràmetres. És per aquest motiu que tornem a insistir en la conveniència de l'ús de la marca identificativa que et correspongui d'acord amb la teva condició professional, no només en tota la teva documentació de gir i tràfic mercantil sinó també en la teva publicitat i identificació externa al teu despatx professional.

D'aquesta manera aconseguiràs que els clients actuals i futurs et relacionin amb el missatge que contingui la campanya d'enguany i successives.

assegurem-nos-en

QÜESTIONS DE LLENGUA

Un cop més, reprenem la selecció de paraules o expressions que ens fan dubtar quan volem usar-les amb precisió.

gran

Segur que l'ús d'aquesta paraula us ha fet ballar el cap més d'una vegada, perquè sovint la utilitzem com a sinònima de **gros**, però no tenen exactament el mateix significat. **Gran** serveix per indicar edat avançada d'algú, i també vol dir que alguna cosa és –segons la definició del diccionari– 'de dimensions superficials, capacitat, quantitat, intensitat, importància, dignitat considerables, que excedeixen les que són ordinàries o usuals'.

Així, podem dir frases com: abans, quan els fills eren *grans* se n'anaven de casa; aquests darrers anys vivim immersos en una *gran* crisi; el Col·legi compta amb *grans* professionals de la mediació, etc.

gros

En canvi, l'adjectiu **gros** o **grossa** es refereix a volum, a alguna cosa que té un volum físic considerable, que ultrapassa el volum ordinari.

Per exemple, podríem dir: si algú escriu la història del Col·legi de Mediadors, segur que serà un llibre ben *gros*.

inclús / fins i tot

Potser, si busqueu **inclús** en algun diccionari de paper, no el trobareu o estarà marcat com a incorrecte. Però des de fa ja alguns anys, el *Diccionari de la llengua catalana* de l'Institut d'Estudis Catalans dona com a adverbis sinònims **inclús** i **fins i tot**, és a dir, que signifiquen el mateix, i per tant podem fer servir l'un o l'altre indistintament.

inserir / *insertar

Fer que una cosa s'introdueixi, sigui inclosa, sigui continguda dins una altra és **inserir**. Així doncs, hauríem de deixar de banda la forma incorrecta ***insertar**.

RECURSOS

Us presentem una eina que us pot ser útil per conèixer, d'una forma global, la presència i situació del català al vostre despatx o empresa. Es tracta de **Llenguatest Empresa**, un recurs que la Direcció General de Política Lingüística posa a disposició de qualsevol empresa per fer una anàlisi ràpida que serveixi de punt de partida per introduir millores en el terreny de la gestió lingüística.

Llenguatest Empresa (www.gencat.cat/llengua/llenguatest) és un

formulari autoemplenable que conté 14 preguntes. Es respon de forma molt ràpida (en un minut, aproximadament) sense necessitat de registrar-se ni donar dades identificatives. Un cop assenyalada la resposta afirmativa o negativa de les preguntes que es plantegen s'obté de forma automàtica una diagnosi sobre la situació lingüística de l'empresa. A més a més, es reben propostes de millora, informació sobre recursos que hi ha a l'abast per aplicar-les i indicacions legals útils.

Com dèiem, aquesta eina aporta una visió general i un primer punt de partida, que es pot detallar i aprofundir amb altres recursos avaluatius, com ara l'Indexplà. Si hi esteu interessats només us heu de posar en contacte amb el servei de català del Consorci per a la Normalització Lingüística més proper al vostre despatx (www.cpnll.cat/girona) i els seus tècnics, experts en gestió lingüística, us ajudaran en tot el que calgui.

ENTITATS COL-LABORADORES 2012

